

faa Hjælp til sine Børns Underhold uden som Fattighjælp. — Der er ogsaa falden Udtalelser om, at i Tilfælde af en Ægtefælles uheldredelige Sindssygdом skulde den anden Ægtefælle med Børn være at hjælpe. Ligesaa forlattede Hustruer med Børn. — Ifølge Lovforslaget skal Understøttelsen til hvert enkelt Barn bestemmes af et Udvalg for hver enkelt Kommune, én, valgt af Sogneraadet af dets Midte, (kan være Mand eller Kvinde) én, valgt af Hjælpekassens Bestyrelse, (kan ligesaa være Mand eller Kvinde) og Amtmanden. Det synes af de faldne Udtalelser, som om der ikke er megen Stemning for et saadant Udvalg, men snarere for at Sogneraadene eller Hjælpekassebestyrelserne skulde administrere Loven uden noget nyt Udvalg. Det kan imidlertid nok have sin Betydning, at Amtmanden, under hvem alle Kommuner i Amtet sorterer, er med i hvert enkelt Udvalg, thi derved kan Udvalgene komme til at arbejde mere ens over hele Amtet. — Er den til Understøttelse trængende ikke forsørgelsesberettiget i den Kommune, han eller hun opholder sig i, kan Forsørgelsesret ikke opnaas i Opholdskommunen i den Tid, han eller hun understøttes. En god Bestemmelse; thi ellers kan en Kommune jo fristes til at være karrig eller mindre hjælpende over for dem, der ikke har Forsørgelsesret i Kommunen. — Bliver Loven vedtaget, vil Kvinderne, idet vi nu har kommunal Stemmeret, have deres Ansvar for, hvorledes den bliver ført ud i Livet, og det er dette Ansvar jeg gerne vilde pege paa.

Her er netop et af de Omraader, hvor Kvinderne særlig maa gøre sig

gældende: Overfor Børn og Forsørgelse af disse. Saa det ikke hen og sig: det bliver nok ordnet uden mig. Nej, tag Ansaret op og søg, enhver i sin Kommune, at vække Interesse for Lovforslaget, saa at det, om det bliver vedtaget, kan blive brugt godt og ikke misbrugt. Der er sagt om de sociale Love, der i de senere Aar er vedtagne, f. Eks. Lovene om Arbejdsløshedskasser, Hjælpekasser, Alimentationsbidrag, Alderdomsunderstøttelse o. fl., at de kan svække Lysten til selv at hjælpe til. Gør de det, gør de mere Skade end Gavn; men er det ikke Administrationens Skyld, om de gør det?

*Marie Riber.*

## Norsk Præstekonemøde

agtes afholdt i Christiania lige efter Pinse 1912. For at arbejde for Sagen er der nedsat en Komité, i hvilken bl. a. Provstinde Harboe, Eidsvold, Fru Valborg Gude-Due, Christiania, som Formand, og Professorinde Michelet har Sæde; den sidste er Sekretær. Mødet tænkes at skulle vare i 3 Dage med Bibeltimer, Missionsstudiekreds og opbyggelige praktiske Foredrag med Diskussion.

## Fra Øst til Vest.

### II.

Vi lovede i sidste Nr. at bringe et kort Uddrag af sidste Halvdel af Lægemissionær Frk. Hansons lille udmærkede Piece.

Vi lader hende selv tale:

„Saa er den frygtelige Umoralitet. Lad os først berøre Lasten som Fattigdommens Følgesvend. Mange Kvinder drives ud i Gadelivet som det eneste Middel til at underholde sig selv og deres Børn. De kan henvende sig til Fattigvæsenet, men det skiller dem